

[Stetter.]

fundsøkonomien, kan have nogen positiv interesse i, at disse investeringsgoder efterspørges særlig meget i et i denne forbindelse vilkårligt indkomstår.

Både ministeren og hr. Camre gjorde meget ud af den beskæftigelsesmæssige virkning. Jeg mener ikke, at denne virkning er særlig betydningsfuld, fordi der i det væsentligste er tale om importerede driftsmidler. Vi ved derimod, at der er en ulempe forbundet hermed, da denne import belaster betalingsbalancen.

Derimod gælder dette ræsonnement ikke ved opførelse af fast ejendom til brug for produktion og eksport. Her er forholdet det stik modsatte. Her er der virkelig tale om at fremme beskæftigelsen. Jeg har på den konservative gruppes vegne fremsat et forslag herom, det kommer vi senere tilbage til.

Ministerens lovforslag indeholder en bestemmelse om, at der kan foretages ordinær og ekstraordinær afskrivning også på de aktiver, som er anskaffet i sidste halvdel af 1975. Under udvalgsarbejdet vil vi søge tilslutning til, at denne regel gøres permanent, med andre ord, at den ikke alene kommer til at gælde for indkomståret 1975.

Jeg er ganske enig med hr. Glistrup i, at de gældende bestemmelser har givet anledning til megen unødigt administration og ærgrelse. Men som sagt, primært støtter vi hr. Anders Andersens lovforslag om ændring af loven om skattemæssige afskrivninger.

Det samme kan siges om lovforslaget om investeringsfondshenlæggelser. Vi overvurderer ikke virkningerne af disse forslag, men vi vil arbejde for at opnå det bedst mulige resultat under udvalgsarbejdet.

Ømann (SF):

Hvor er det dog let og billigt at være erhvervsvenlig og såkaldt beskæftigelsesfremmende på denne facon. Man flytter nogle skattepenge fra almindelige borgere, helt ned til folkepensionisterne, over på ejerne af virksomhederne, og så får man forhåbentlig nogle skulderklappende artikler i diverse branchblade, og så får man sådan en almindelig atmosfære i aviserne om, at nu er man gevaldigt erhvervsvenlig og beskæftigelsesfremmende. Men jeg synes, der er grund til i en sparetid at stille det spørgsmål, som også blev stillet ved de tidligere behandlede

lovforslag, om disse penge — og det er jo ikke småpenge, for regeringsforslagets vedkommende drejer det sig om 300 mill. kr., der skal flyttes fra den ene kategori af borgere til den anden — nu også er rigtigt og fornuftigt anvendt. Hvordan er den direkte forbindelse fra disse af regeringen foreslåede 300 mill. kr., der skal ofres, til skabelsen af arbejdspladser, til afhjælpning af arbejdsløsheden? Formålet skulle jo være, det er filosofien, at selv om det er skatteborgerne i al almindelighed, der skal betale, så kommer pengene igen til dem på en eller anden facon gennem forøget indtjening via erhvervslivets opsving. Der er én ting, man kan sige: mange af disse penge vender i hvert fald ikke hjem til de skatteydere, der har betalt dem.

Vi har jo erfaringer for, at ved en indsats af denne art, hvor der på forhånd ikke er garanteret afsætning, og hvor flaskehalsen er — og det er den jo for øjeblikket — afsætningsmulighederne i udlandet, er der ingen effekt af sådan nogle armsving som disse her, andet end den naturligvis, at disse ekstra afskrivningsmuligheder bliver udnyttet af dem, som har et konkret behov for skattemæssigt at nedbringe deres indkomster. Vi har jo bevis på det. Vi så det i 1968, efter at det første arbejderflertal havde afskaffet fidusafskrivningerne på varelagre og bindende kontrakter. Et af finansminister Poul Møllers første skridt efter VKR-regeringens tiltræden var at genindføre disse fidusafskrivninger. Og med hvilken effekt? De hjalp ikke en døjt på det, som de skulle bøde på, nemlig de svigtende investeringer.

Vi har tidligere talt om det forhold, at der var en vis tilbøjelighed til, at man indkøbte mindre nyttige investeringsgenstande op mod nytår for at sikre sig afskrivningsmuligheder. Dette betyder naturligvis, at man rykker købene frem, og for så vidt kan man sige, at der bliver købt noget, og så bliver der skab en vis aktivitet, men det er dog alligevel en begrænset virkning i forhold til de skattepenge, man ofrer på det.

De hensyn, der gjorde, at man, hvis man anskaffede i andet halvår, kun kunne få halv afskrivning i det pågældende anskaffelsesår, synes jeg stadig væk gælder, men de hensyn har man altså tilsidesat i regeringsforslaget. Jeg tror, at det er en meget lidt